

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116223423
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116223423.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľky (v rozsudku označená tiež ako „matka“): Ing. Mgr. U. E. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXXX/XE, R. - A., zastúpená JUDr. Barborou Petrovič, advokátkou so sídlom Hlavná 44, Trnava, proti manželovi ktorý návrh nepodal (v rozsudku označený tiež ako „otec“): PhDr. C. E., Ph.D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX, L. T., Česká republika, zastúpený JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu: G. E., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, na čas po rozvode, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24. októbra 2018, č.k. 37P/25/2016-420, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie otcovi uložil prispievať na výživu maloletej G. na čas po rozvode výživným vo výške 300 eur mesačne a s účinnosťou od 1.10.2018 vo výške 330 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 29.8.2017 do 24.10.2018 vo výške 130 eur otcovi uložil zaplatiť do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď čo sa týka výšky výživného (keď táto otázka ostala nerozhodnutá v dôsledku zrušenia časti predchádzajúceho rozsudku), súd prihliadol na príjmové a majetkové pomery a výdavky rodičov, a na odôvodnené potreby maloletej. Rodičia maloletej uzavreli dňa 30.4.2016 manželstvo, z ktorého sa im dňa XX.X.XXXX narodila dcéra G. - rozhodnutie o rozvode manželstva nadobudlo právoplatnosť dňom 29.8.2017; týmto rozhodnutím bola zároveň maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, upravené zastupovanie maloletej, a styk otca s maloletou. Matka je na materskej dovolenke, v čase rozhodovania súdu je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203 eur (máj 2017) / 214,70 eur (október 2018), a prídavku na dieťa vo výške 23,52 eur / 23,68 eur - žiadne iné príjmy nemá. Matka je zdravá, žiadne zvýšené výdavky nemá; na chod domácnosti (vrátane spotreby energií) prispieva (svojej matke, v ktorej domácnosti žije) sumou 100 eur mesačne (obdobie máj 2017), resp. v období október 2018 vyčísliła výdavky na chod domácnosti sumou 122 eur mesačne (ostatné ňou vyčíslené výdavky sú výlučne na jej spotrebu - napr. telefón, potraviny, auto...), ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. To, že matka žije striedavo v „dvoch domácnostiach“, t.j.

sama v R. a zároveň so svojou matkou v A., s čím sú spojené samozrejme zvýšené náklady, je jej voľbou, a za takého rozhodnutie nemôže byť otec „sankcionovaný“ vo forme uloženia mu povinnosti platiť zvýšené výživné, ako by inak bolo obvyklé. Otec je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom na G.L.R za obdobie január až marec 2017 vo výške 45.194,- Kč / 1.709,62 eur (prepočítané kurzom NBS platným v čase „prvého“ rozhodnutia súdu 26,435 Kč / 1,00 EUR) mesačne, za obdobie január až júl 2018 vo výške 55.564,- Kč / 2.155,57 eur (prepočítané kurzom NBS platným v čase „druhého“ rozhodnutia súdu 25,777 Kč / 1,00 EUR) mesačne; na O. Z. otec zastupuje G. H. (svojho zamestnávateľa) bez nároku na odmenu, na D. W. D. mal a má otec zanedbateľný príjem (vo výške priemerne cca. 50 eur mesačne); iné príjmy otca neboli zistené. Otec býva v byte v D., je zdravý, žiadne zvýšené výdavky nemá (náklady na bývanie 124 eur, na telefón a dopravu 42 eur mesačne), ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Otec vyslovil súhlas s platením výživného vo výške 300 eur mesačne. Maloletá G. mala v dobe „prvého“ rozhodovania súdu 10 mesiacov, v dobe nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva jeden rok, v dobe rozhodovania súdu týmto rozsudkom (ohľadom výživného) dva roky. Maloletá býva doma (striedavo v R. a v A.) s matkou. Má zdravotné problémy metabolické (z tohto dôvodu užívala lieky po dobu 3 mesiacov vo výške 162 eur, momentálne lieky neužíva), ďalej neurologického charakteru, pohybového aparátu, je sledovaná v gastroenterologickej ambulancii - mimoriadne zvýšené výdavky na maloletú však z tých dôvodov neboli zistené. Maloletá má potreby primerané jej veku - v období „prvého“ rozhodovania súdu (máj 2017) priemerne 296 eur mesačne (na výdavky maloletej nemohol súd započítať pôvodne uplatnené náklady vyčíslené matkou napr. tretinu zo zálohových a vyúčtovacích faktúr, poistenie a sporenie, poistenie motorového vozidla a pod.), v období rozhodovania súdu týmto rozsudkom (október 2018) vo výške podľa odhadu súdu max. 450 až 500 eur (matka ich vyčísliła na 602 eur, avšak niektoré deklarované výdavky sa súdu javia prinajmenšom nadhodnotené, napr. na lieky 50 eur mesačne, na plienky 30 eur mesačne, autosedačka a golfový kočík 30 eur a 26 eur mesačne?, rehabilitácie a plávanie a krúžky sú uplatnené duplicitne, benzín 80 eur mesačne); maloletá navštevuje podľa tvrdenia matky krúžky - hudobná škola 20 eur mesačne, cvičenie s deťmi v klube Kvapka 27 eur mesačne, angličtina pre deti 27 eur mesačne, tanečný kurz 20 eur mesačne, plávanie 105 eur mesačne; mierne zvýšené výdavky na maloletú sú v súvislosti s matkou uvádzanými zdravotnými problémami, s ktorými sú spojené rehabilitácie (platené poisťovňou) vykonávané v Dunajskej Lužnej, čo predstavuje sumu približne 100 eur mesačne za cestovné náklady, a návšteva klubu plávania za 45 eur (t.č. ich matka uvádza už vo výške 105 eur ??) mesačne. Súd nepovažoval za opodstatnené výdavky na maloletú z titulu návštevy krúžkov, napr. hudobná škola, angličtina (keď dvojročné dieťa sa učí hovoriť materinským jazykom, a nie anglicky), tanečný kurz (dieťa sa začína vo veku dvoch rokov samostatne a bez pomoci pohybovať, a nie tancovať), a to vzhľadom na neštandardnosť takýchto aktivít dieťaťom vo veku dvoch rokov, naviac matka ako dôkaz o ich návšteve priložila v niektorých prípadoch iba informatívne letáky vytlačené z internetu, nie skutočný doklad o návšteve krúžkov a platby za ne, okrem toho všetky uvádzané krúžky sú krátkodobé (niekoľko lekcii), nebolo zistené ich dlhodobé navštevovanie; ak sa matka rozhodne, že jej dieťa bude navštevovať takéto krúžky, nie je možné jej v tom zabrániť, avšak súd ich v žiadnom prípade nepovažuje za opodstatnené náklady na výchovu maloletej. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd k názoru, že určenie výživného vo výške 300 eur mesačne je primerané výživné, v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V tejto súvislosti súd konštatuje, že pri určení výživného sa riadi iba znením zákona, a konkrétnymi okolnosťami v súdnej veci, a nie údajnou praxou, podľa ktorej má byť výživné vo výške 20 až 30% z príjmu povinnej osoby (ako na to neustále poukazovala matka). Pri dieťati vo veku dvoch rokov je určenie výživného na 300 eur mesačne (aj s poukazom na príjem otca) primerané, nakoľko treba brať do úvahy napr. aj objektívnu potrebu jeho zvyšovanie do budúcnosti (nástup do školy, prechod na druhý stupeň základnej školy, stredná škola, športové či iné záujmové aktivity) - v prípade matkou navrhovaného výživného 500 eur mesačne by však už nebol priestor na zvyšovanie výživného v budúcnosti (je totiž nereálne, aby matka požiadala o zvýšenie výživného z vyššie uvedených dôvodov, ktoré by potom požadovala vo výške 1.500 eur alebo 2.000 eur mesačne?). Z tohto dôvodu, a tiež s poukazom na skutočnosť, že príjem otca je stabilný s najväčšou pravdepodobnosťou aj do budúcnosti, súd nepovažoval za potrebné zaviazat' otca nad rámec bežného výživného platiť aj výživné vo forme mesačného sporenia. Je však pravdou, že odôvodnené potreby maloletej od určenia výživného s účinnosťou od 29.8.2017 (nadobudnutie právoplatnosti rozsudku v časti rozvodu manželstva, t.j. za rok a jeden mesiac) mierne stúpili, hlavne v súvislosti s rastom cien a spotrebou na stravu, oblečenie, aktivity, zdravotnú starostlivosť, a v neposlednom rade aj v súvislosti s telesným vývinom dieťaťa; k mimoriadnemu zvýšeniu potrieb maloletej však od tohto obdobia neprišlo (k výraznejšej zmene pomerov od poslednej úpravy výživného neprišlo ani na strane rodičov). Na základe uvedeného potom dospel súd k názoru, že zvýšenie výživného na maloletú G. zo sumy 300 eur na sumu 330 eur mesačne od 1.10.2018 je potrebné a primerané. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie

od 29.8.2017 (nadobudnutie právoplatnosti rozsudku v časti rozvodu manželstva) do 24.10.2018 (deň rozhodnutia súdu) na maloleté dieťa vo výške 130 eur (ako rozdiel medzi určeným výživným vo výške 300 eur mesačne do septembra 2018 a vo výške 330 eur mesačne počnúc októbrom 2018 a výživným plateným otcom v mesiacoch jún až október 2018 vo výške 280 eur) uložil súd otcovi zaplatiť do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. O nepriznaní trov žiadnemu z účastníkov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku; účastníci konania ani o náhradu trov ani nepožiadali.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a otcovi uložiť prispievať na výživu maloletej sumou 500 eur mesačne a vyčíslený nedoplatok na zročnom výživnom uhradiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Nesúhlasila so súdom určenou výškou výživného na maloletú, ktoré výživné podľa jej názoru neodzrkadľuje vykonané dokazovanie, nevychádza zo správnych právnych úvah, vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia vecí. Namietla, že súd prvej inštancie sa uspokojil s nedostatočne preukázaným príjmom otca. Súd svoje úvahy síce rozviedol, ale bez toho, že by rešpektoval aktuálnu súdnu prax, resp. že by vychádzal z určitých štandardných výpočtov, ktoré sa pri rozhodovaní o výživnom bežne súdom používajú. Zákon konkrétnu úpravu - číselnú pre rozhodovanie o výživnom nepozná, a preto sa ustáleno postupuje podľa súdnej praxe, a to nielen súdom prvej inštancie, ale aj Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho. Odvolací súd sa opakovane vo svojej praxi vyjadril k otázke percentuálneho odvodu výživného aj z čistého príjmu povinného rodiča ako 20-30% a tieto úvahy sú pravidelne, ak nie priam až vždy súčasťou odôvodnenia súdnych rozhodnutí. Pri vyčíslení 20% z čistého príjmu povinnej osoby sa u otca jedná o sumu vo výške 450 eur, z ktorej má právo maloleté dieťa profitovať. Príjem otca je minimálne 2.244 eur v prípade, ak by sa vychádzalo len z otcom predložených potvrdení. Jej súčasný príjem je pritom 238,38 eur, ktorý je približne desatinou príjmu otca. Opakovane navrhovala, aby súd v prípade potreby použil určitú časť tejto sumy na tvorbu úspor, čo je nesporne v záujme každého maloletého dieťaťa. Naopak súd zaujal taký postoj, že príjem otca je stabilný, s najväčšou pravdepodobnosťou aj do budúcnosti, a preto nepovažoval za potrebné zaviazat' otca platením výživného vo forme mesačného sporenia. Poukázala na to, že otec nekompenzuje starostlivosť o maloletú osobnou starostlivosťou, nevyužíva možnosti styku s maloletou a neposiela jej žiadne darčeky, ani len pohľadnicu na narodeniny, či meniny. Nesúhlasila s tým, pokiaľ súd nezohľadnil niektoré výdavky na maloletú. Súd nesprávne nezobral do úvahy jej životné náklady na bývanie a stravu, a nezobral do úvahy ani to, že výdavok na bývanie je aj výdavkom maloletej. Predložila tiež lekársky nález MUDr. H. A., MPH zo dňa 8.10.2018, v ktorom bolo matke odporúčané pokračovať v cvičení, plávaní a hypoterapii, nakoľko maloletá trpí hypotonickým syndrómom mierneho stupňa neprospevaním a je v sledovaní aj pre metabolické ochorenie. Z toho nálezu je tiež zrejmé, že maloletá má odporúčané pravidelné kontroly u neurológa, gastroenterológa a na metabolickej ambulancii. Mala za to, že návšteva lekármi odporúčených aktivít maloletou je pre maloletú nesporne vhodná, prospešná pre jej fyzický a psychický vývoj, čo by malo byť aj nespochybniteľným záujmom otca. Uviedla, že otec opakovane nepredložil potvrdenie o svojom príjme za štvrtý štvrtrok kalendárneho roka 2017, čo je možné považovať za účelové.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a určiť výšku jeho vyživovacej povinnosti voči dcére vo výške 280 eur mesačne. Žiadal tiež o vydanie rozhodnutia v doteraz nerozhodnutej otázke, a to uloženie povinnosti matke informovať ho ako otca. Poukázal na tože rozhodnutím Okresného súdu Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. 11P/79/2016 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej sa zaviazal platiť výživné na dcéru vo výške 280 eur. Uvedená suma nebola autoritatívne určená, ale bola výsledkom konsenzu medzi ním a matkou maloletej, pričom túto sumu považuje za zodpovedajúcu potrebám dieťaťa, a to po zohľadnení názoru oboch rodičov. Podľa jeho názoru v predmetnej veci nedošlo k preukázaniu takej zmeny pomerov na jeho strane, na strane matky maloletej alebo u maloletej samotnej, ktorá by odôvodňovala zmenu takto dohodnutej (a súdom schválenej) výšky vyživovacej povinnosti. V konaní opakovane uviedol, že matka podľa informácií poberá aj dávky poskytované úradom práce Českej republiky, ktorý príjem je potrebné zohľadňovať v otázke výživného. Pri realizácii styku s maloletou s ohľadom na jej a jeho trvalý pobyt je potrebné prihliadnuť aj na výdavky, ktoré má s tým spojené. Matka maloletej aj napriek tomu, že si je týchto okolností dobre vedomá, nijako styk s dcérou neuľahčuje, naopak, po počiatočných sťaženiach mu ho úplne svojim správaním znemožnila. Na Vianoce 2016 poslal spolu so svojimi rodičmi maloletej darčeky prostredníctvom balíka, ktorý sa im však vrátil ako neprevzatý. V konaní pred súdom prvej inštancie sa domáhal aj toho, aby súd uložil povinnosť matke informovať ho aspoň raz týždenne o

maloletej. Súd o tomto jeho nároku nerozhodol, pričom uviedol, že to nie je kompetentný riešiť v tomto konaní, ale iba v inom samostatnom konaní. S týmto záverom súdu však otec nesúhlasil. Uviedol, že maloletá má právo na vytvorenie riadneho vzťahu so svojim otcom a on ako jej otec má rovnako právo na vytvorenie riadneho vzťahu so svojou dcérou, pričom matka v tomto nemá byť prekážkou.

5. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými námietkami matky uvádzanými v jej podaniach, vrátane odvolania, pričom nie je dôvodné im priznávať akúkoľvek mieru relevancie. Navyše je potrebné vyhodnotiť správanie matky dieťaťa aj vo vzťahu k prístupu k jeho osobe a z tohto pohľadu posúdiť pohnútky vedúce ju k jej konaniu. Poukázal na to, že určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade, pričom paušálne určenie výšky výživného percentuálnom sadzbou z preukázaného príjmu rodiča náš zákon nepozná. Pripustil, že sa s dcérou nestretáva, ale jediným dôvodom, pre ktorý sa so svojou dcérou nestretáva, je matka maloletej. S dcérou sa stretávať chce, vyvíja za týmto účelom všetku možnú snahu, dáva jej darčeky nielen k sviatkom, avšak nič z toho nemá skutočný efekt pre neochotu matky maloletej a pre jej zatiaľ úspešnú snahu úplne ho od dcéry odlúčiť. Uviedol, že vytváranie rezerv pre dieťa má význam najmä vtedy, keď príjmy rodiča sú nepravidelného charakteru. U jeho osoby je však s ohľadom na pracovné zaradenie a stabilitu jeho pracovnej pozície dostatočný predpoklad na to, že si svoju výživovacu povinnosť bude riadne plniť aj v budúcnosti. Podľa jeho názoru výživné nemá zabezpečovať materiálne potreby matky, ale dieťaťa. Z vyjadrení a správania matky dieťaťa vyplýva, že navštevovanie krúžkov pre ich dcéru dôležitejšie než dbanie o to, aby mala zdravý vzťah so svojim otcom, ktorý môže v jej psychickému, tým aj fyzickému a celkovému zdravotnému stavu prispieť nepochybne viac, než nejaká tanečná, kde sú okolo nej cudzí ľudia a neznáme prostredie.

6. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a otcovi uložiť prispievať na výživu maloletej na čas po rozvode sumou 450 eur mesačne. Poukázala na to, že proti rozsudku podala odvolanie i ona, pričom na tomto odvolaní trvá a poukazuje naň v celom rozsahu. Podľa nej je úplne absurdné, aby otec poukazoval na svoje výdavky s cestovaním pri realizácii styku, keď maloletú od septembra 2016 ani raz nevidel. Otec ani raz nezrealizoval styk s maloletou už viac ako dva roky, t.j. žiadne výdavky mu nevznikli.

7. K odvolaniam rodičov sa písomne vyjadril procesný opatrovník, ktorý sa pridržel vyjadrenia zo dňa 22.11.2018, doručeného súdu prvej inštancie dňa 23.11.2018.

8. K vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý uviedol, že sa pridržiava všetkých svojich doterajších prednesov a vyjadrení. Z vecného hľadiska považoval vyjadrenie matky dieťaťa za súhrn nepravdivých a vzájomne si odporujúcich tvrdení, nevychádzajúcich z preukázaného skutkového stavu.

9. K vyjadreniu otca dieťaťa k odvolaniu matky zaslala písomné vyjadrenie matka maloletej, v ktorom plne poukázala na svoje odvolanie, ako aj na vyjadrenie zo dňa 26.11.2018 a navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a otcovi uložiť platiť maloletej výživné vo výške 450 eur mesačne.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

11. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 37P/25/2016 bol rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej G., nar. XX.X.XXXX. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 17. mája 2017, č.k. 37P/25/2016-216 manželstvo C. E. a Ing. Mgr. U. E. T., uzavreté dňa 30.4.2016, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Ružindol, zv. IX., ročník 2016, strana 1, pod por. č. 1, rozviedol a na čas po rozvode maloletú G. E., nar. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi súd uložil platiť na výživu maloletej G. na čas po rozvode výživné vo výške 300,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred do rúk matky. Súčasne súd napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený sa s maloletou stretávať

každý páry týždeň v sobotu v čase od 13,00 hod. do 15,00 hod. za prítomnosti matky, pričom matka je povinná v čase určenom ako začiatok styku pred svojim bytom maloleté dieťa riadne pripraviť na styk a obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi, a to najneskôr 48 hodín pred určeným začiatkom styku. O trovách súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V dôsledku v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany rodičov, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 3. apríla 2018, č.k. 11CoP/259/2017-348 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach určenia výživného a trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ostatných častiach nadobudol rozsudok zo dňa 17. mája 2017, č.k. 37P/25/2016-216 právoplatnosť dňa 29.8.2017. Následne súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním otcovi uložil prispievať na výživu maloletej G. na čas po rozvode výživným vo výške 300 eur mesačne a s účinnosťou od 1.10.2018 vo výške 330 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 29.8.2017 do 24.10.2018 vo výške 130 eur otcovi uložil zaplatiť do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

13. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

14. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

15. V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu alebo schváliť dohodu rodičov o výške výživného (§ 24 ods. 1 Zákona o rodine). Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

16. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie pri určení výživného riadil vyššie uvedenými kritériami a ním určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej, ako i zárobkovým schopnostiam a možnostiam povinných rodičov, pričom výšku určeného výživného súd prvej inštancie vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil v napadnutom rozsudku.

17. K námietkam matky dieťaťa, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s rozhodovacou praxou, keď na základe tejto praxe sa výživné priznáva vo výške 20-30% z čistého príjmu rodiča, odvolací súd udáva, že určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade, pričom paušálne určenie výšky výživného percentuálnou sadzbou z preukázaného príjmu rodiča (objektívizácia výživného) Zákon o rodine nepozná. Súd musí každý jeden prípad posudzovať individuálne a dôsledne sa zaoberať podstatnými skutkovými okolnosťami každého prípadu.

18. Rovnako súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ otcovi maloletej neuložil výživné na tvorbu úspor, pričom svoj postup odôvodnil a i podľa názoru odvolacieho súdu nie je potrebné takúto povinnosť otcovi ukladať s prihliadnutím na výšku jeho príjmu, pracovné zaradenie a stabilitu jeho pracovnej pozície.

19. Pokiaľ otec dieťaťa poukazuje na to, že výdavky spojené s realizáciou jeho styku s maloletou sú relevantné pre posúdenie výšky výživného, tak takýto argument možno považovať za akceptovateľný, avšak len v prípade, že by dochádzalo k vynakladaniu takýchto nákladov. Z obsahu spisového materiálu však vyplynulo, že v súčasnosti sa už dlhší čas (niekoľko rokov) styk otca s dieťaťom nerealizuje, a teda otec v tejto súvislosti výdavky nemá.

20. Odvolací súd poukazuje na závery obsiahnuté v Náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 2996/17, z ktorých vyplýva, že v záujme rovnomerného vyváženia prekážok spojených s realizáciou styku dieťaťa s rodičom na väčšiu vzdialenosť, je vhodné, aby tieto boli prenesené čiastočne na rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti. Z tohto dôvodu by všeobecné súdy mali s prihliadnutím k uzneseniu ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 955/15 postupovať pri rozvrhnutí povinností spojených so stykom minimálne tak, aby rodič, ktorému boli deti zverené do starostlivosti, bol povinný odovzdať dieťa k styku v mieste bydliska druhého rodiča, alebo v mieste, na ktorom sa rodičia dohodnú. Je potrebné však uviesť, že nie vždy možno takýto postup z objektívnych dôvodov aplikovať.

21. Pokiaľ otec dieťaťa namieta, že matke súd prvej inštancie neuložil povinnosť informovať ho o dieťati, k tomu odvolací súd udáva, že uvedeného sa otec mohol domáhať v predchádzajúcom konaní, keď bolo rozhodované o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, pričom v súčasnosti je už v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu predmetom konania len úprava vyživovacej povinnosti otca, za ktorým účelom súd vykonal podrobné dokazovanie a následne vo veci rozhodol.

22. Rovnako súd prvej inštancie správne rozhodol podľa § 52 CMP i o nároku na náhradu trov konania.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

25. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).